

क्षुल्लकान् अल्पप्रमाणान् ॥ २ ॥ तपसि श्रद्धायुतः ॥ ३ ॥ तत्र च बर्दयाश्रमम् ॥ ४ ॥ निन्येन यन्मार्गे चलति स्म ॥ ५ ॥ ६ ॥ रभसं वेगोद्रेकम् ॥ ७ ॥ भीरुभीतवत् भीरोरपि भीतवत् अतिभीतवदित्यर्थः चेलतुः पलायेतां बहुयोजनं देशम् ॥ ८ ॥ अप्रमाणवित् प्रमाणमियत्तातन्वेत्तीति तथा ॥ ९ ॥ तुंगमेकादशयोजनोन्नतम् प्रकर्षेण वर्षत्यस्मिन्निति प्रवर्षण इत्याख्यायस्यतं तदाह भगवानिति भगवानिन्द्रः ॥ १० ॥ तत्र विचिन्तन

सवीक्ष्य क्षुल्लकान् मर्त्यान् पशून् वीरुद्धनस्पतीन् ॥ मत्वा कलियुगं प्राप्तं जगाम दिशमुत्तराम् ॥ २ ॥ तपःश्रद्धा युतो धीरो निःसंगो मुक्तसंशयः ॥ समाधाय मनः कृष्णो प्राविश द्धं धमादनम् ॥ ३ ॥ बर्दयाश्रममासाधनर नारायणालयम् ॥ सर्वद्वंद्वसहः शांतस्तपसाराधयद्धरिम् ॥ ४ ॥ भगवान् पुनराब्रज्य पुरीं यवनवेष्टिताम् ॥ ह त्वा म्लेच्छबलं निन्येत दीयं द्वारकां धनम् ॥ ५ ॥ नीयमाने धने गोभिर्नृभिश्चाच्युतचोदितैः ॥ आजगाम जरा संधस्रयो विंशत्यनीकपः ॥ ६ ॥ विलोक्य वेगरभसं रिपुसैन्यस्य माधवौ ॥ मनुष्यचेष्टामापन्नौ राजन्दुद्रुव तुर्द्रुतम् ॥ ७ ॥ विहाय वित्तं प्रचुरमभीतौ भीरुभीतवत् ॥ पद्भ्यां पद्मपलाशाभ्यां चेलतुर्बहुयोजनम् ॥ ८ ॥ प लायमानौ तौ दृष्ट्वा मागधः प्रहसन्बली ॥ अन्वधावद्रथानीकैरीशयोरप्रमाणवित् ॥ ९ ॥ प्रद्रुत्य दूरं संश्रान्तौ तुंगमारुहतां गिरिम् ॥ प्रवर्षणाख्यं भगवान् नित्यदा यत्र वर्षति ॥ १० ॥ गिरौ निलीनावाज्ञाय नाधिगम्य पदं नृप ॥ ददाह गिरिमेधोभिः समं तादग्निमुत्सृजन् ॥ ११ ॥ तत उत्पत्य तरसा दध्यमानतटादुभौ ॥ दशैक योजनोत्तुंगान्निपेततुरधोभुवि ॥ १२ ॥ अलक्ष्यमाणौ रिपुणासानुगेन यदूत्तमौ ॥ स्वपुरं पुनरायातौ समुद्र परिखानृप ॥ १३ ॥ सोऽपि दग्धाविति मृषामन्वानो बलकेशवौ ॥ बलमाकृष्य सुमहन्मगधान्मागधो ययौ ॥ १४ ॥ आनर्ताधिपतिः श्रीमान् रैवतो रेवती सुताम् ॥ ब्रह्मणा चोदितः प्रादाद्बलायेति पुरोदितम् ॥ १५ ॥ भगवानपि गोविंद उपये मे कुहूद्वह ॥ वैदर्भी भीष्मकसुतां श्रियो मात्रां स्वयं वरे ॥ १६ ॥

पितयोः पदं निलयस्थानमनधिगम्य ॥ ११ ॥ ततो गिरेः दशचैकं च योजनानि तावदुत्तुंगान्मागधसंरोधदेशमतिक्रम्य परतोऽधो निपेततुः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ १४ ॥ श्रीकृष्णस्य विवाहान्निरूपयितुं बलदेवविवाहं नवमस्कंधोक्तमनुस्मारयति आनर्तेति ॥ १५ ॥ मात्रां कलाम् ॥ १६ ॥